

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1056/16-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice .

, zastupana po opunomoćeniku , odvjetniku iz , protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv rješenja Upravnog suda u Rijeci, poslovnog broja: 5 UsI-1523/15-4 od 4. veljače 2016., u sjednici vijeća održanoj 26. listopada 2016.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se žalba tužiteljice izjavljena protiv točke I. izreke rješenja Upravnog suda u Rijeci, poslovnog broja: 5 UsI-1523/15-4 od 4. veljače 2016.

Obrazloženje

Citiranim rješenjem prvostupanjskog upravnog suda od 4. veljače 2016. godine pod točkom I. izreke odbijen je prijedlog tužiteljice za povrat u prijašnje stanje zbog propuštanja roka za tužbu protiv odluke tuženika. Pod točkom II. izreke citiranog rješenja odbacuje se tužba tužiteljice kao nepravodobna.

Tužiteljica je podnijela žalbu protiv rješenja tuženika od 4. veljače 2016. u dijelu kojim se odbija prijedlog tužiteljice za povratom u prijašnje stanje (točka I izreke) navodeći da iako je njen punomoćnik uredno primio osporavanu odluku tuženika dana 10. srpnja 2015. godine tužiteljica da je bila u navedeno vrijeme na godišnjem odmoru izvan Republike Hrvatske. Tužiteljica pojašnjava da je po zanimanju profesor, da njezin godišnji odmor traje cijelo ljeto pa kad se vratila iz inozemstva navedeni rok da je istekao. Ističe da je tražila posao u inozemstvu, pa kad ju je punomoćnik pokušao pronaći na njenoj adresi njemu je rečeno da je išla raditi u inozemstvo i da će u inozemstvu ostati na novom radnom mjestu. Punomoćnik je konačno stupio u kontakt s tužiteljicom 2. listopada 2015. godine, te ju upoznao s osporavanom odlukom tuženika dana 5. listopada 2015. godine. Zbog svega navedenog tužiteljica se poziva na odredbu članka 82. ZUP-a i to na subjektivne i objektivne razloge istog. Navodi da punomoćnik nije imao punomoć za zastupanje u ovom predmetu koji se vodi pred upravnim sudom, a punomoćnik da ne može poduzimati radnje bez adekvatne punomoći i odobrenja tužiteljice da ju zastupa u ovom predmetu. Predlaže Sudu usvojiti žalbu i omogućiti tužiteljici povrat u prijašnje stanje u ovom predmetu.

U svom odgovoru na žalbu tuženik navodi kako je iz zaprimljene dokumentacije vidljivo da je osporavano rješenje doneseno na osnovu činjenica i dokaza te nema osnove za uvaženje navoda žaliteljice. Naime, u svojoj žalbi žaliteljica nije iznijela nikakve nove činjenice niti dokaze u odnosu na ono što je već prethodno utvrđeno. Stoga, ne ulazeći u procesne propuste koji bi mogli dovesti do drugačijeg rješenja predmetne stvari, a niti povredu materijalnog prava, tuženik smatra da osporavanim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu žaliteljice. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi osporavano rješenje.

Žalba u odnosu na točku I. izreke osporavanog rješenja prvostupanjskog upravnog suda nije dopuštena.

Iz spisa predmeta proizlazi da je prvostupanjski upravni sud osporavanim rješenjem od 4. veljače 2016. godine pod točkom I. izreke odbio prijedlog tužiteljice za povrat u prijašnje stanje radi propuštanja roka za podnošenje tužbe protiv rješenja tuženika klasa: UP/II-344-08/15-01/343, urbroj: 376-05/GK-15-7 (IN) od 6. srpnja 2015. godine, pozivom na odredbu članka 52. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12. i 152/14. dalje: ZUS) uz obrazloženje da korištenje godišnjeg odmora punomoćnika tužiteljice nije i ne može biti opravdani razlog za propuštanje roka za podnošenje tužbe, osobito ne u onim situacijama kada je stranka zastupana po opunomoćeniku koji je odvjetnik i koji je, ako već nije mogao stupiti u kontakt sa svojom strankom, mogao poduzeti ovu radnju u ime tužiteljice opreza radi, a sa svrhom otklanjanja mogućih negativnih posljedica koje bi za stranku mogle nastupiti ukoliko se ta radnja ne poduzme u za to propisanom roku. Stoga nisu ispunjeni uvjeti za povrat u prijašnje stanje.

Odredbom članka 67. ZUS-a propisano je da se protiv rješenja upravnog suda žalba može podnijeti samo kad je to propisano ovim Zakonom. Protiv rješenja Visokog upravnog suda žalba nije dopuštena.

Zakonom o upravnim sporovima nije propisano da bi protiv rješenja prvostupanjskog upravnog suda donesenog u primjeni odredbe članka 52. istog Zakona bila dopuštena žalba ovom Sudu, kako je to pravilno i naveo prvostupanjski sud u uputi o pravnom lijeku protiv točke I. izreke osporavanog rješenja, pa je ovaj Sud u primjeni citirane odredbe članka 67. ZUS-a riješio kao pod točkom I. izreke ovog rješenja.

Nadalje, a s obzirom da žaliteljica ne osporava da je tužbu protiv osporavanog rješenja tuženika podnijela izvan zakonom propisanog roka od 30 dana, sukladno odredbi članka 24. stavak 1. ZUS-a, zadnji dan roka za ulaganje tužbe bio je 10. kolovoza 2015. godine, a tužba je podnesena 6. listopada 2015. godine, tužba je pravilno odbačena pod točkom II. osporavanog rješenja prvostupanjskog upravnog suda kao nepravovremena, pozivom na odredbu članka 30. stavak 1. točka 1. ZUS-a.

U Zagrebu 26. listopada 2016.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.

Za točnost otprevka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA

HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA

ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	7.2.2017. 9:01:31
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
034-07/15-01/80	-04
Urudžbeni broj:	Pril. Vrij.
437-17-6	0

11879007